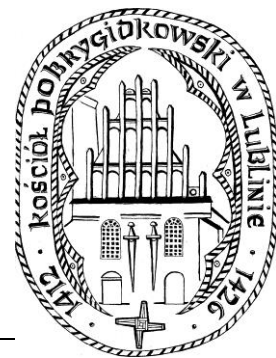
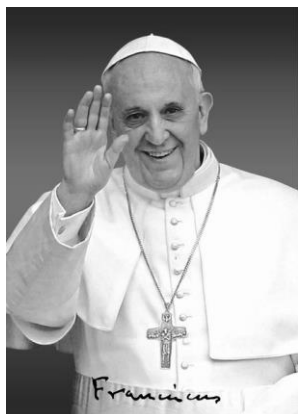

Buletyn Rektoralny

V NIEDZIELA ZWYKŁA, 9 LUTEGO 2020 r. NR 6 (393)

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA XXVIII ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

«Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię» (Mt 11, 28)

Drodzy braci i siostry,

1. Słowa Jezusa: *«Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię» (Mt 11,28)* wskazują na tajemniczy kierunek łaski, która objawia się ludziom prostym i daje wytchnienie utrudzonym i zmęczonym. Słowa te są wyrazem solidarności Syna Człowieczego wobec ludzkości dotkniętej smutkiem i cierpieniem. Jakże wiele osób cierpi w ciele i na duchu! Jezus Chrystus wzywa wszystkich, aby pójść do Niego: «przyjdźcie do mnie» i obiecuje ulgę i wytchnienie. «Kiedy Jezus to mówi, ma przed oczyma ludzi, których spotyka każdego dnia na drogach Galilei: wielu ludzi prostych, ubogich, chorych, grzeszników, znajdujących się na marginesie społeczeństwa z powodu ciężaru prawa i opresyjnego systemu społecznego... Ludzie ci zawsze uganiaли się za Nim, aby słuchać Jego słowa — słowa, które dawało nadzieję!» (*Aniół Pański*, 6 lipca 2014).

W XXVIII Światowy Dzień Chorego, Jezus kieruje zaproszenie do chorych, uciśnionych i biednych, którzy wiedzą, że zależą całkowicie od Boga i, dotknięci ciężarem próby, potrzebują uzdrowienia. Osobom przeżywającym przygnębienie z powodu swojej sytuacji słabości i bólu Jezus Chrystus nie narzuca przepisów prawa, ale oferuje swoje miłosierdzie czyli samego siebie jako odnawiającą moc. Jezus patrzy na poranione człowieczeństwo. On ma oczy, które widzą i które zauważają, gdyż patrzą głęboko, nie rozglądają się obojętnie, lecz zatrzymują się i akceptują całego człowieka, każdego z jego

stanem zdrowia, nie odrzucając nikogo, zapraszając każdego do wejścia w Jego życie, aby doświadczyć łagodności.

2. Dlaczego Jezus Chrystus żywi te uczucia? Ponieważ On sam uczynił się słabym, doświadczając ludzkiego cierpienia i otrzymując następnie pokrzepienie od Ojca. Faktycznie tylko ten, kto osobiście przeżywa to doświadczenie, będzie potrafił pocieszyć drugiego. Istnieje kilka poważnych form cierpienia: choroby nieuleczalne i przewlekłe, choroby psychiczne, schorzenia wymagające rehabilitacji lub opieki paliatywnej, różne niepełnosprawności, choroby wieku dziecięcego i podeszłego... Wobec nich czasami brakuje człowieczeństwa, dlatego konieczne jest spersonalizowanie podejścia do pacjenta, dodając do *leczenia także opiekę* w celu integralnego uzdrowienia człowieka. W chorobie czuje on bowiem, że zagrożona jest nie tylko jego integralność fizyczna, ale także wymiar relacyjny, intelektualny, uczuciowy i duchowy; i dlatego oprócz terapii oczekuje wsparcia, troskliwości, uwagi... jednym słowem miłości. Ponadto obok człowieka chorego jest jego rodzina, która cierpi i również potrzebuje pociechy i bliskości.

3. Drodzy chorzy bracia i siostry, wasza choroba stawia was w szczególny sposób pośród owych, „utrudzonych i obciążonych”, którzy przyciągają wzrok i serce Jezusa. Stąd wychodzi światło, które oświeca wasze chwile ciemności i nadzieja wobec waszego zniechęcenia. Jezus zaprasza was, abyście przyszli do Niego: «Przyjdźcie». W Nim bowiem niepokoje i pytania, które rodzą się w tej waszej „nocy” ciała i ducha, znajdują siłę do ich pokonania. Tak, Chrystus nie dał nam recept, ale swoją męką, śmiercią i zmartwychwstaniem uwalnia nas od ucisku zła.

W tym stanie na pewno potrzebujecie miejsca, aby się pokrzepić. Kościół chce być coraz bardziej i lepiej „gospodą” Dobrego Samarytanina, którym jest Chrystus (por. *Łk 10, 34*), to znaczy domem, w którym można znaleźć Jego łaskę, wyrażającą się w gościnności, w akceptacji, w podniesieniu na duchu.

dokończenie na str. 4

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 10.02., św. Scholastyki

7.00 +Szymon Jach – gregorianka (11)
7.30 O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Jadwigi i Andrzeja Klimek oraz całej ich rodziny
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (11)
18.00 Za pomordowanych w Katyniu i ofiary katastrofy smoleńskiej
18.00 +Janina Adamczyk (26r.), Stanisław Adamczyk
18.00 O pomnożenie wiary i opiekę Matki Bożej Zwycięskiej dla Grzegorza-Krzysztofa z racji 17 urodzin

Wtorek, 11.02., NMP z Lourdes

7.00 +Szymon Jach – gregorianka (12)
7.30 O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Jadwigi i Andrzeja Klimek oraz całej ich rodziny
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (12)
11.00 +Tekla (28r.), Michał, zmarli z rodziny
18.00 +Maria, Józef
18.00 +Krystyna Górkiewicz (1r.) - o miłosierdzie Boże

Środa, 12.02.

7.00 +Andrzej Kowalik (2 miesiąc)
7.30 +Jan Kursa, Izabela Kursa, Apolonia Wolińska
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (13)
18.00 +Aleksandra Bałdya (5r.)
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (13)
18.00 +Eugenia Choińska (10 miesiąc)

Czwartek, 13.02.

7.00 +Władysław, Zygmunt, Janusz, zmarli z rodziny
7.30 W intencji ofiarodawców
8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (14)
11.00 +Władysław Jarosz
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (14)

Piątek, 14.02., św. Cyryla i Metodego

7.00 +Romuald Borowik – gregorianka (15)
7.30
11.00 MSZA ŚW. WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (15)

Sobota, 15.02.

7.00 +Szymon Jach – gregorianka (16)
7.30
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (16)
11.00 +Maria Jarosz
18.00 +Leszek Wdowiak (10r.)
18.00 +Stanisław Wójcik (1 miesiąc)

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 16.02

7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (1)
8.00 +Janina (21r), Józef
8.00 +Eugenia Mikołajczyk
9.30 +Romuald Borowik – gregorianka (17)
9.30 +Janina, Antoni, zmarli z rodziny Pogodzińskich
11.00 MSZA ŚW. WOTYWA DO JANA PAWŁA II
12.00 +Stanisław, Mieczysław, zmarli z rodziny Bondyrów, Flisaków, Zawiślaków, Borówków
12.00 +Krzysztof Maciąg (9r.)
13.15 +Jacek (17r.)
13.15 +Jan, Maria, Antoni
16.00 +Zbigniew Ratajewicz (1r.)
16.00 +Jan, Jacek
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (17)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELE

Dobre uczynki...

Najczęściej kojarzą się nam z wielkanocnymi czy adwentowymi postanowieniami, jakie czynią sobie dzieci na ten czas, często zachęcane przez katechetów czy rekolekcjonistów. Mało kiedy ludzie dorośli odnoszą je do siebie. Niekiedy są wręcz zdziwieni, gdy przy okazji sakramentu pokuty i pojednania pada ze strony kapłana zapytanie o dobre uczynki. Czy zatem zbyt łatwo nie odstąpiliśmy od tego, do czego zachęca nas dzisiejsza Liturgia Słowa: od dobrych uczynków w codziennym postępowaniu wobec siebie i najbliższych. Warto o to zapytać siebie w kontekście słów Chrystusa, jakie słyszymy w dzisiejszym fragmencie ewangelii: „*Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie*”.

Dobre uczynki, które mają być nie tylko wyrazem naszej miłości wobec innych, bo tak często pojmujemy owe dobre uczynki, ale mają też być światłem świata; poprzez nie inni mają chwalić Ojca, który jest w niebie. Dobre uczynki mają więc nie tylko wymiar indywidualny, ale także wymiar społeczny, decydujący o charakterze wspólnoty, w której żyjemy. Dalej, mają wymiar ewangelizacyjny, wręcz misyjny. Światu potrzeba Samarytan – wołał w Orędziu na Światowy Dzień Chorego Papież Franciszek w roku 2014.

O jakie uczynki chodzi? Czytanie z Księgi proroka Izajasza wymienia niektóre z nich. Więcej znajdziemy w naszych modlitewnikach, jakie otrzymaliśmy podczas I komunii Świętej. Jest okazja by zajrzeć do nich, a może uczynić rachunek sumienia, właśnie w oparciu o dobre uczynki.

Pierwsze to uczynki miłosierne względem ciała: Łaknących nakarmić, Pragnących napoić, Nagich przyodziać, Podróżnych w dom przyjąć, Więźniów pocieszać, Chorych nawiedzać, Umarłych pogrzebać.

Drugie to uczynki miłosierne względem duszy: Grzesznych upominać, Nieumiejących pouczać, Wątpiącym dobrze radzić, Strapionych pocieszać, Krzywdy cierpliwie znosić, Urazy chętnie darować, Modlić się za żywych i umarłych.

Dzięki takim uczynom stajemy się światłem świata i solą ziemi, do czego zaprasza nas dziś Chrystus.

IX rocznica śmierci Arcybiskupa Józefa Życińskiego

Metropolita Lubelski zmarł nagle 10 lutego w Rzymie, gdzie uczestniczył w pracach sesji plenarnej Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. Miał 62 lata. Był jednym z najbardziej świątłych hierarchów Kościoła w Polsce.

**PODARUJ 1% PODATKU
NA RENOWACJĘ ZABYTEKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄC NA KONTO:**

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Zwracamy się z prośbą do wszystkich ludzi dobrej woli o przekazanie 1% podatku na rzecz dalszej renowacji zabytków naszego kościoła. W tym roku zaplanowano renowację stali z obrazami przedstawiającymi sceny z życia św. Brygidy w prezbiterium. Możemy dokonać tego wpisując w zeznaniu rocznym numer KRS Powizytkowskiego Ośrodka Kultury, który jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Kościoła Rektoralnego i posiada status organizacji pożytku publicznego. Informujemy, że będzie można skorzystać z pomocy Biura Rachunkowego, które się mieści przy wejściu do sklepu „U Brygidy”. Za udzielone wsparcie serdecznie dziękujemy!

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

Bezimienna – 50,00 zł

Bezimienna – 100,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa w czwartek godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Święci Cyryl i Metody - Patroni Europy

Ci dwaj bracia narodowości greckiej, urodzeni w IX w. w Tesalonice i wykształceni w szkole patriarchatu w Konstantynopolu, poświęcili się głoszeniu Ewangelii w Państwie Wielkomorawskim nad środkowym Dunajem.

Cyryl i Metody prowadzili swoją misyjną posługę w jedności zarówno z Kościołem Konstantynopola, jak i ze Stolicą Następcy Piotra, dając w ten sposób świadectwo jedności Kościoła, który w tamtej epoce nie był jeszcze rozdarty przez podział na część wschodnią i zachodnią.

Wstawiennictwu tych dwóch świętych chciałbym powierzyć dążenie do pełnej jedności wszystkich wierzących w Chrystusa [...].

Wspomnienie świętych Cyryla i Metodego jest też dla mnie sposobnością, by przypomnieć chrześcijanom i wszystkim ludziom dobrej woli na naszym kontynencie o tym, co możemy określić jako «wyzwanie europejskie», to znaczy o potrzebie budowania Europy głęboko świadomej swojej przeszłości, gorliwie zabiegającej o realizację praw człowieka, solidarnej z narodami innych kontynentów w dążeniu do pokoju i rozwoju na skalę światową.

[...] wspominać dziś tych dwóch znakomitych apostołów Europy znaczy podjąć na nowo wysiłek ewangelizacji kontynentu, aby na historycznym przełomie tysiącleci mógł on zaczerpnąć nowe żywotne soki ze swych chrześcijańskich korzeni, z pożytkiem dla wszystkich europejskich narodów, dla ich kultury i pokojowego współistnienia.

św. Jan Paweł II, 15 lutego 1998r.

Św. Walenty biskup i męczennik z III w.

W średniowieczu kult św. Walentego znany był w całej Europie. Na terenie niemieckim Święty był wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji. Na Zachodzie, zwłaszcza w Anglii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych. W związku z tym dzień 14 lutego stał się okazją do obdarowywania się drobnymi upominkami.

Relikwie św. Walentego znajdują się w dwóch kościołach Lublina: Nawrócenia św. Pawła przy ul. Bernardyńskiej i św. Mikołaja na Czwartku.

**«Przyjdźcie do Mnie wszyscy,
którzy utrudzeni i obciążeni jesteście,
a Ja was pokrzepię» (Mt 11, 28)**

W tym domu będziecie mogli spotkać ludzi, którzy, uzdrowieni miłosierdziem Bożym ze swojej słabości, będą umieli pomóc wam nieść krzyż, tworząc z własnych ran szczeliny, poprzez które ponad swoją chorobą można dostrzec horyzont i otrzymać światło i powietrze dla waszego życia.

W to dzieło przynoszenia ulgi chorym braciom wpisuje się działalność pracowników służby zdrowia: lekarzy, pielęgniarek, personelu pomocniczego, administracji placówek sanitarnych, wolontariuszy, którzy, wykonując swoje zadania zgodnie z kompetencjami, pozwalają odczuć obecność Chrystusa, który ofiaruje pociechę i troszczy się o chorą osobę, opatrując jej rany. Jednakże również oni są mężczyznami i kobietami nie pozbawionymi własnych słabości czy chorób. W odniesieniu do nich mają szczególne znaczenie słowa, że «otrzymawszy pokrzepienie i pocieszenie Chrystusa, jesteście z kolei wezwani, aby stać się pokrzepieniem i pocieszeniem dla naszych braci, poprzez postawę łagodności i pokory na wzór Mistrza» (*Anioł Pański*, 6 lipca 2014).

4. Drodzy pracownicy służby zdrowia, każda interwencja diagnostyczna, prewencyjna, terapeutyczna, badawcza, lecznicza i rehabilitacyjna skierowana jest do osoby chorego, gdzie rzeczownik "osoba" zawsze pojawia się przed przymiotnikiem "chory". Dlatego wasze działanie niech będzie stale nakierowane na godność i życie człowieka, bez jakiegokolwiek zgody na działania o charakterze eutanazji, wspomaganego samobójstwa, zaprzestania podtrzymywania życia, nawet wtedy, gdy stan choroby jest nieodwracalny.

W obliczu sytuacji krytycznych i możliwej porażki nauk medycznych wobec przypadków klinicznych coraz bardziej problematycznych i wobec niekorzystnych diagnoz, jesteście wezwani do otwarcia się na wymiar transcendentny, który może ukazać najgłębszy sens waszej profesji. Pamiętamy, że życie jest święte i należy do Boga, dlatego jest nienaruszalne i nietykalne (por. Instr. *Donum vitae*, 5; Enc. *Evangelium vitae*, 29-53). Życie ma być przyjmowane, chronione, szanowane i trzeba mu służyć od jego zaistnienia aż do śmierci: domagają się tego zarówno rozum, jak i wiara w Boga autora życia. W niektórych przypadkach przeciw sumienia pozostaje dla was koniecznym

wyborem, aby pozostać wiernymi waszemu „tak” dla życia i osoby. W każdym razie wasz profesjonalizm ożywiany chrześcijańską miłością, będzie najlepszą formą służby wobec podstawowego prawa człowieka, jakim jest prawo do życia. Nawet wówczas, kiedy nie będziecie w stanie wyleczyć, zawsze będziecie mogli otoczyć opieką za pomocą gestów i procedur, które przynoszą ulgę i wychnienie pacjentowi.

Niestety, w niektórych kontekstach wojny czy konfliktu zbrojnego atakuje się personel medyczny i placówki, które zajmują się przyjmowaniem i leczeniem chorych. W niektórych miejscach również władza polityczna próbuje manipulować pomocą medyczną na swoją korzyść, ograniczając autonomię prawną przysługującą profesji medycznej. W rzeczywistości, atakowanie tych, którzy poświęcają się służbie cierpiącym członkom społeczeństwa, nikomu nie przynosi pożytku.

5. W tym XXVIII Światowym Dniu Chorych myślę o wielu braciach i siostrach, którzy na całym świecie nie mają dostępu do leczenia, ponieważ żyją w biedzie. Zwracam się zatem do instytucji opieki zdrowotnej i rządów wszystkich krajów świata, aby mając na uwadze aspekt ekonomiczny, nie zaniedbywały sprawiedliwości społecznej. Ufam, że łącząc zasady solidarności i pomocniczości, zostanie podjęta współpraca dla zapewniania wszystkim dostępu do odpowiedniej opieki medycznej w celu ochrony i odzyskiwania zdrowia. Z serca dziękuję wolontariuszom, którzy oddają się służbie chorym, uzupełniając w wielu przypadkach braki strukturalne i odzwierciedlając poprzez gesty czułości i bliskości obraz Chrystusa Dobrego Samarytanina.

Najświętszej Maryi Pannie, Uzdrawieniu Chorych, zawierzam wszystkich, którzy dźwigają ciężar choroby wraz z ich rodzinami, a także wszystkich pracowników służby zdrowia. Wszystkich z czułością zapewniam o bliskości w modlitwie i z serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 3 stycznia 2020 r., we wspomnienie
Najświętszego Imienia Jezus

Franciszek

WYDAWCA:

Pobrygidkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny pw.
Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie
20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>